

1 Petrus 4:12-14 – Blij dat ik lijd?

Liturgie

Zingen: Opwekking 502

Votum en vredegroet

Zingen: Psalm 91 : 1, 5 en 7

Lezen van de wet

Zingen: GKB Gezang 91

Gebed

Kinderen naar kinderclub

Lezen: 1 Petrus 3 : 13 – 4 : 19

Zingen: Psalm 27 : 2

Preek over 1 Petrus 4 : 12 – 14

Zingen: LvK Lied 90 : 1, 9 en 11

Kinderen terug

Kinderlied: GKB Gezang 39

Gebed

Collecte

Zingen: Opwekking 434

Zegen

Preek: Blij dat ik lijd?

Inleiding

dia 1 – zwart

Vandaag is uitgeroepen tot de zondag over christen zijn op je werk.

Hoe kun je vanuit je christelijke identiteit je werk doen?

Een interessante vraag.

dia 2 – predikant

Het is natuurlijk krom dat juist predikanten die vraag moeten beantwoorden.

Ik bedoel, het is juist mijn werk om christen te zijn.

Daar wordt ik voor betaald!

Wie ben ik dus om iets over dat thema te zeggen?

Voor mij is het maar mooi makkelijk.

Alhoewel...

Ook als predikant kun je op een onchristelijke manier je werk doen.

Bijvoorbeeld door mijn belastingaangifte niet eerlijk te doen.

Of door afspraken niet na te komen.

Zo groot is het verschil tussen een predikant en iemand met een normale baan dus ook niet.

dia 3 – zwart

Op het eerste gezicht lijkt dat bijbelgedeelte, 1 Petrus 4, niets te maken te hebben met het thema: christen op je werk.

Het gaat er over lijden omdat je christen bent.

Over dat mensen je niet kunnen uitstaan, omdat je gelooft in Jezus Christus.

Dat ze je zelfs vervolgen.

Ik denk dat iedereen wel eens verhalen hoort over christenvervolging.

Als christen kun je maar beter niet in Noord Korea zijn.

Als dat bekend wordt, kun je het verder wel vergeten.

Je komt in een strafkamp terecht,

en kunt alleen maar hopen dat je er ooit weer levend uitkomt.

dia 4 – Tunesië

Het is echt niet alleen Noord Korea waar christenvervolging voorkomt.

Twee jaar geleden zijn Hanneke en ik op huwelijksreis naar Tunesië geweest.

Dat was ooit een christelijk land.

Nu zijn het alleen nog wat ruïnes die aan die christelijke geschiedenis herinneren.

Op deze foto zie je ruïnes van de stad Carthago.
Er staat een kerk op met een doopbad,
maar het is nauwelijks nog te herkennen.

Nu is Tunesië een islamitisch land.
Christenen mogen er best naar de kerk.
Maar evangelisatie is niet toegestaan.
En een moslim die zich bekeerd tot het christelijk geloof,
kan grote familieproblemen verwachten.
Ik kan me goed voorstellen dat die woorden van Petrus
in zo'n situatie enorm bemoedigend zijn.

dia 5 – zwart

Maar, laten we eerlijk wezen,
dit is toch wel een ver-van-je-bed-show.
Christenen in Nederland hebben veel meer vrijheid.
Om nou te zeggen dat wij ook 'heus wel' vervolgd worden,
nee, dat gaat wel erg ver!
Ik lijd in ieder geval niet zo veel.
Christenvervolgung en christen zijn op je werk,
dat zijn toch twee heel verschillende thema's?

Of niet...

Ik denk dat die thema's wel eens meer met elkaar te maken
zouden kunnen hebben
dan je op het eerste gezicht zou denken.

1. Niets uitzonderlijks

dia 6 – Niets uitzonderlijks

Petrus zegt: wees niet verbaasd over de vuurproef die u
ondergaat.

Direct daarna heeft hij het over Christus' lijden
en over gehoond worden omdat je Christus' naam draagt.
De christenen aan wie Petrus schrijft, lijden omdat ze
christen zijn.
Hun omgeving kan dat niet accepteren.

Maar waarom niet?

Waarom zou het een probleem moeten zijn dat ze christen zijn?
Ze doen toch geen vlieg kwaad?
Sterker nog: mensen zouden een voorbeeld aan hen kunnen nemen.
Juist christenen betekenden in de samenleving veel goeds.
Ze gedroegen zich netjes, veroorzaakten geen problemen,
zagen naar elkaar om, waren vriendelijk en gastvrij...
En, om het maar eens naar christen zijn op je werk te trekken,
ze waren goede werknemers.
Ze gehoorzaamden hun baas, liepen de kantjes er niet van af,
waren betrouwbaar en loyaal.
Waarom kregen zij geen lintje van de koningin,
om bewezen diensten voor de samenleving?
Of waarom werden ze dan niet tenminste met rust gelaten?
Wat is dat voor domme onverdraagzaamheid?

Dat christenen vervolgd worden, dat kan je verbazen.
Vervolging van christenen, het slaat echt nergens op.
Die christenen waar Petrus aan schrijft, die snappen er dan
ook niet veel van.
Waarom worden ze behandeld als het uitschot van de
samenleving?

Zien mensen dan niet dat ze niets kwaads in de zin hebben?

Maar Petrus houdt hen voor:
verbaas je maar niet, er overkomt je niets uitzonderlijks.
Met andere woorden: het hoort er gewoon bij.
Hoezo, denk ik dan.

Maar in vers 13 wordt het wat duidelijk:
deze christenen hebben deel aan Christus' lijden.
De vraag waarom christenen vervolgd worden, kun je net zo goed
over Christus stellen.
Ik bedoel, wat deed Jezus nu verkeerd?
Hij heeft toch alleen maar goede dingen gedaan?
Hij genas mensen, hij gaf mensen te eten, kwam op voor de
armen,
zo iemand is toch een voorbeeld?
Toch stuitte Jezus op enorm veel weerstand.

Mensen voelden zich ongemakkelijk bij hem in de buurt.
Ze zagen hem als betweter en heilig boontje.
En dat hij de zoon van God zou zijn,
dat riep nog veel meer afschuw op.

Christenen lijken op Christus.
Dat schrijft Petrus ook.
Hij heeft het over de naam van Christus dragen,
en even later ook over christen zijn.
Dat christenen worden vervolgd, dat is helemaal niet zo gek.
Ook daarin volgen zij Jezus.

In vers 3 en 4 schrijft Petrus
dat mensen het vreemd vinden dat christenen niet langer
meedoen
met losbandigheid, wellust, dronkenschap, bras- en
slemppartijen en afgodendienst.
“Liederlijke uitpattingen”, noemt Petrus het.
Christenen zijn spelbedervers.
“Je voelt je zeker beter omdat je christen bent!
Je hebt het hoog in de bol gekregen.
Doe toch niet zo moeilijk, en doe gewoon lekker met ons mee.”
En dat is dus precies wat die christenen niet deden.

Het leven van christenen was zo anders dan dat van anderen,
het was er compleet tegengesteld aan.
Het kan niet anders dan dat dat weerstand oproept.
Daar hebben die christenen echt niet naar gezocht,
dat gebeurde gewoon.
Christus roept vijandschap op.
Daarom roepen christenen vijandschap op.
Per definitie.

2. Wie is de uitzondering?

dia 7 – wie is de uitzondering?
Of zeg ik dat nu te stellig?
Dat christenen per definitie vijandschap opleveren.

Als ik even om mij heen kijk,
dan valt dat nog best mee.

O ja, christenen worden best wel eens belachelijk gemaakt, ook
in Nederland.

Sommige cabaretiers vinden het geweldig
om eens lekker af te geven op die christenen.

En als je eens op wat internetfora rondstruint,
kom je de nodige beledigingen aan het adres van christenen
tegen.

Christenen worden dan gristenhonden genoemd (dat schrijf je
met een 'g').

Maar daar haal ik mijn schouders over op.

Ik kan daar werkelijk waar niet wakker van liggen.

Zulke beledigingen blijven namelijk afstandelijk.

Ik heb nog nooit gehad dat iemand mij rechtstreeks belachelijk
maakte

omdat ik christen ben.

Meestal vinden mensen het zelfs 'best interessant'.

Nederlanders zijn christenen niet zo vijandig gezind.

Toch schrijft Petrus dat je niets uitzonderlijks overkomt,
wanneer je lijdt omdat je christen bent.

Blijkbaar overkomt ons dan wel iets uitzonderlijks!

Dat is toch wel het minste wat je daarover kunt zeggen.

Bovendien lijkt het bij Petrus toch echt wel een probleem te
zijn

als je zegt dat je christen bent, maar daar niet om lijdt.

Dat zou betekenen dat je geen deel hebt aan het lijden van
Christus,

en dat er daarom veel minder reden is om je te verheugen.

Wie gehoond wordt, krijgt Gods geest.

Hoe komt het dat christenen in Nederland nauwelijks
vijandigheid oproepen?

Ik denk dat verschillende dingen daarin een rol spelen.

dia 8 – kerk

Allereerst is onze situatie natuurlijk heel anders

dan de christenen uit de 1e eeuw aan wie Petrus schrijft.
Nederland is eeuwenlang een christelijk land geweest.
Ook al lopen de kerken nu leeg,
toch heeft dat nog behoorlijk invloed.
Christelijke normen en waarden,
zoals betrouwbaarheid en eerlijkheid,
worden in Nederland door bijna iedereen gewaardeerd.

Je zou bijna denken dat Nederland geen liederlijke
uitspattingen kent.
Toch is er ook genoeg in Nederland dat je niet christelijk
kunt noemen.
Dit alleen kan dus niet het antwoord zijn.

dia 9 – wie is de uitzondering?
Iets anders is dat christenen zich kunnen terugtrekken in hun
christelijke wereld.
Dat zal per persoon verschillen.
Het hoeft ook helemaal niet bewust te gebeuren.
Maar als ik ga tellen hoe veel niet-christenen ik goed ken,
dan zijn het er echt weinig.
Als ik nauwelijks met niet-christenen te maken heb,
als ik gewoon in een andere wereld leef,
waarom zou ik dan nog tegenstand oproepen?

Of zijn christenen helemaal niet zo anders dan de wereld?
Ook dat is iets wat ieder voor zich moet bedenken.
Petrus heeft het over allerlei 'liederlijke uitspattingen'.
Wat zijn de uitspattingen van onze wereld?
Seks? Geld? Zelfgerichtheid?

Ik kan me levendig voorstellen dat je ook in Nederland lijdt
omdat je christen bent.
Een voorbeeld:
ik heb een tijd vakantiewerk gedaan met een klein ploegje
jongeren.
Elke dag moesten we op briefjes onze werkuren bijhouden.
Het kon wel eens gebeuren dat we om drie uur klaar waren,

en dus naar huis konden gaan.

Hoe veel uren schrijf je dan?

Toch maar tot vijf uur, omdat er niemand is die het merkt?

Maar dan moet je het wel allemaal doen, anders valt het op.

Als jij als christen daar moeite mee hebt,

en eerlijk opschrijft dat je tot drie uur hebt gewerkt,

zullen je collega's daar niet blij mee zijn.

Iets anders is dat bijvoorbeeld collega's

best geïnteresseerd kunnen zijn in wat jij nu eigenlijk gelooft.

Maar dan moet je het wel lief houden.

Als je zegt dat je collega Jezus ook hard nodig heeft,

dan ben je opeens onverdraagzaam geworden.

Natuurlijk is dat een ander soort lijden

dan het lijden van christenen in Noord Korea of Tunesië.

Maar het is wel degelijk lijden omdat je christen bent.

Ik bedoel nu niet dat je het lijden als christen maar op moet zoeken.

Schrijf je in op een atheïstisch internetforum,

zeg daar dat die mensen in Jezus moeten geloven,

en je krijgt een bak ellende over je heen.

Zo moeilijk is dat niet.

Petrus zegt: het lijden hoort er gewoon bij.

Dat hoef je helemaal niet op te zoeken,

als je echt voor Christus leeft,

dan wordt je daar ook vanzelf om bespot.

3. Blij met het lijden

dia 10 – blij met het lijden

Lekker bemoedigend, dit verhaal.

Ik heb geen idee hoe gelovig je bent,

maar dit moet je toch wel afschrikken.

Hoe je ook in het geloof staat, dit is geen fijne boodschap.

Ga maar na:

-als je lijdt omdat je christen bent, is de boodschap: het hoort er gewoon bij.

Petrus zegt niet dat dat wel weer over zal gaan.

-als je christen bent, maar nauwelijks lijdt, is de boodschap: hier klopt iets niet.

Het betekent huiswerk: waarom lijdt ik niet?

-het kan ook zijn dat je het nog niet zo weet met dat geloven, dan is de boodschap: weet waar je aan begint.

Waarom zou je christen willen zijn, als je dat alleen maar ellende oplevert?

Is het dan toch waar dat christenen zichzelf tekort doen?

De boodschap van Petrus is juist wel bemoedigend.

Hij zegt: wees er blij mee.

Er staat niet: ook al is de situatie nu niet ideaal, probeer toch maar blij te zijn.

Het gaat nog verder: je moet blij zijn juist omdat je lijdt.

Dat klinkt natuurlijk als een tegenstelling.

Hoe kun je blij zijn als je belachelijk wordt gemaakt?

Zou Petrus niet eerst eens met christenen in Noord Korea moeten praten,

voordat hij zulke onzin schrijft?

Dan hoort hij hoe zwaar dat is,

dat het heus geen pretje is om in een strafkamp te moeten vrezen voor je leven.

Van lijden wordt je niet blij!

Of zou Petrus iets anders horen?

Ik denk dat Petrus inderdaad zou horen hoe zwaar het is.

Maar daarmee hoort hij niets nieuws,

Petrus weet wat het is om vervolgd te worden.

Maar als je verhalen van vervolgte christenen leest,

lees je bijna altijd ook over dat God hen kracht geeft.

Je leest dat ze in hun hele situatie vreugde vinden bij God.

Petrus weet heel goed waar hij over schrijft.

Ja, je kunt vreugde vinden, juist in dat lijden.
Je lijkt daarin namelijk op Christus.

Christus' leven op aarde is een grote weg van vernedering en afwijzing geweest.

dia 11 – Jesaja 53

In Jesaja 53 wordt over hem geschreven:

“Hij werd veracht, door mensen gemeden,
hij was een man die het lijden kende
en met ziekte vertrouwd was,
een man die zijn gelaat voor ons verborg,
veracht, door ons verguisd en geminacht.”

dia 12 – blij met het lijden

Dit is de manier waarop Christus naar de hemel is gegaan.

De manier waarop Christus inging in Gods eeuwige vreugde.

In hun lijden gaan christenen achter Christus aan.

Het is niet gek dat als wij diezelfde eeuwige vreugde willen kennen,

we ook die weg van lijden moeten gaan.

Daarom zegt Petrus:

hoe meer je deel hebt aan Christus' lijden,

hoe meer je blij moet zijn

en des te uitbundiger is je vreugde als Christus terugkomt.

Nee, het lijden is niet fijn,

maar door het vooruitzicht van eeuwige vreugde,

kun je toch vreugde in lijden vinden.

4. Geluk voor elke dag

dia 13 – geluk voor elke dag

Toch kan ik me voorstellen dat je daar nog niet helemaal tevreden mee bent.

Leuk hoor, dat je in de toekomst echte vreugde hebt.

Maar wat heb je daar nu aan?

Is het christelijk geloof iets waarbij je nu maar even moet afzien,

zodat je in een vage verre toekomst er nog eens wat aan hebt?

dia 14 – ontdek hoe belangrijk God is

Ik wil daarover vier dingen zeggen.

Het eerste is dat Petrus het lijden een vuurproef noemt.

Met andere woorden: je komt er achter hoe belangrijk God voor je is.

Ik hoop dat het je mag helpen om te ervaren

hoe veel je van God houdt.

Dat geeft echt wel vreugde, vandaag al.

dia 15 – voldoening in leven voor God

Het tweede is dat een levensstijl die weerstand oproept, ook voldoening geeft.

Even terug naar dat voorbeeld van die urenbriefjes.

Je kunt er in die situatie voor kiezen mee te gaan, en twee uur meer op te schrijven dan je hebt gewerkt.

Maar wordt je daar blij van?

Mijn geweten zou in ieder geval protesteren.

dia 16 – Gods mening doet ertoe

Het derde is dat ik op Christus mag lijken.

Dat beschouw ik als een enorme eer.

Wat mensen van mij vinden is dan veel minder belangrijk.

Voor God ben ik zijn geliefd kind.

Dan kunnen mensen van alles van mij vinden,

maar dit pakt niemand mij af.

dia 17 – Gods Geest geeft echte vreugde

De laatste is wat Petrus noemt:

Gods Geest rust op je.

God is niet maar een verre toeschouwer vanuit de hemel, de Geest is bij ons.

Als je vijandigheid oproept door je geloof

en hoe je daar bijvoorbeeld op je werk invulling aan geeft, mag je weten dat je er niet alleen voor staat.

Juist vervolgde christenen ervaren dat ook heel sterk:

zij geven hun geloof in God niet op omdat het alleen maar

ellende brengt,
ze worden juist vastberadener.
Dat is een heel andere vreugde dan die van een barbecue of
wellnesscentrum,
maar wel een die veel dieper gaat.

Veel mensen zijn op zoek naar het geluk.
Je zoekt dan al snel in dingen als gezondheid, welvaart en
vriendschappen.
Dat geluk is heel kwetsbaar: het kan zomaar over zijn.
Wil je het echte geluk vinden, dan moet je de andere kant op
kijken.
Daar is moed voor nodig.
Het perfecte geluk is te vinden
als je lijdt voor Christus.

Amen